

El pic de l'estiu

Sabem que hem arribat al pic de l'estiu quan Torroella de Montgrí, en lloc de ser a cinc minuts de casa, és a una hora llarga. Ho sabem també quan el carrer Major de Gualta deixa de ser pati d'escola de les orenetes que arriben i comença a assemblar-se a la Gran Via, amb un embús de cotxes fent malabarismes per poder passar. Fins i tot els turistes saben que es poden estalviar les cues d'entrar a Torroella trencant per Fontanilles, travessant Gualta i entrant-hi per l'altra banda. Ai, ningú no s'escapa de Google maps! Ho saben tant que aquests dies les cues es multipliquen perquè per passar el Ter, tan a prop del mar, només hi tenim un pont. A Catalunya Ràdio anuncien aquests embussos com d'aquí poc anunciaran els de les Rondes: Tres quilòmetres de caravana o quatre, quan arriba la tarda i els turistes comencen a pensar a tornar al càmping o a l'apartament, a dutxar-se, a fer una volta i a sopar.

No m'estranya que vulgui venir tanta gent. Jo, que de tant en tant volto per feina, no deixo d'admirar-me del país que tenim. El que no acabo d'entendre és que competim en preus a la baixa quan justament sabem que, en això del turisme, som dels primers. Miquel Puig defensa just el contrari. Si som dels primers, no ho regalem. Fem-ho pagar. Apugem el sou de la gent que treballa al sector i oferim qualitat.

Ara, que comencen a arribar les pluges, molts començaran a marxar. Cambrers, botiguers i hotelers abaixaran persiana i miraran de fer, si poden, un xic de vacances. El país tornarà a aquella calma que els primers dies es fa estranya. Un mena de delícia del buit, a les envistes de la tardor.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/08/12/pic-lestiu/861628.html?utm_source=rss